

εργάτης

εργάτης, ο, θηλ. **εργάτρια, η**, ουσ. [<μτγν. ἐργάτης], ο εργάτης. **1.** αυτός που ασχολείται με πάθος με κάποια πνευματική ή άλλη δραστηριότητα: «οι εργάτες του πνεύματος (= οι διανοούμενοι) || οι εργάτες της τέχνης (= οι καλλιτέχνες) || οι εργάτες του θεάτρου (= οι ηθοποιοί, οι θεατρικοί συγγραφείς) || οι εργάτες της θάλασσας (= οι ναυτικοί. Τίτλος λογοτεχνικού έργου του Β. Ουγκώ) || εργάτες με άσπρες μπλούζες (= οι γιατροί. Τίτλος λογοτεχνικού έργου του Ζ. Ντέις)». **2.** το βαρούλκο, ο αργάτης·

- *εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι*, εργατικό σύνθημα που ακούγεται σε διάφορες εργατικές συγκεντρώσεις και πορείες·

- *νόμος είναι το δίκιο του εργάτη*, διεκδικητικό σύνθημα που ακούγεται σε διάφορες μαχητικές εργατικές συγκεντρώσεις ή άλλες εργατικές κινητοποιήσεις: «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, το ωράριό τους είναι μια απάτη», από τις τελευταίες κινητοποιήσεις του 2005 σχετικά με το ωράριο των εργατοϋπαλλήλων

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας